

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 noiembrie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 aprilie 2016, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari Dumitru și inculpații

Col Aleftin Gheorghe, născut la 12 iunie 1988, originar și domiciliat în s.Cazaclia, r-nul Ceadâr-Lunga,

Russu Valerii Igor, născut la 13 februarie 1995, originar și domiciliat în or.Taraclia, str.Lesnaia 57 și

Avtutov Vladislav Anatolii, născut la 25 decembrie 1995, originar și domiciliat în or.Taraclia, str.Lesnaia 95.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 09.09.2013 - 27.12.2013,

2. Instanța de apel: 24.01.2014 - 20.10.2014,
16.04.2015 - 11.04.2016,

3. Instanța de recurs: 21.01.2015 - 10.03.2015,
13.07.2016 - 08.11.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 27 decembrie 2013, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- Col Aleftin în baza art.188 alin.(3) lit.c), d) Cod penal la 9 ani închisoare, în penitenciar de tip închis și încetat procesul penal în baza art.187 alin.(1) Cod penal, pe motivul împăcării părților.

- Russu Valerii în baza art.188 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, la 5 ani închisoare.

Conform art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probă de 4 ani.

- Avtutov Vladislav în baza art.188 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, la 4 ani închisoare.

Conform art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probă de 3 ani.

2. Prima instanță a reținut că Col Aleftin, la 24 aprilie 2013, ora 02.00, prin înțelegere prealabilă, împreună cu Russu Valerii și Avtutov Vladislav, acționând din interes material, cu scopul sustragerii bunurilor altor persoane prin atac tâlhăresc, fiind mascați în măști și mănuși, prin fereastră, au pătruns în domiciliul din str.Lenin 57, s.Cazaclia, r-nul Ceadâr-Lunga, ce aparține lui Costandoglo Zinaida, unde în continuarea intențiilor sale criminale, Col Aleftin a aplicat lui Vîlcu Pavel o lovitură peste față cu ranga metalică, apoi toți trei au

intrat în una din odăile casei, unde Col Aleftin a început a aplica lui Ianac Ana, cu mâinele și cu un pantof găsit în casă, lovituri în regiunea capului și în diferite părți ale corpului, ce erau însoțite de amenințări cu răfuiala fizică asupra acesteia și aplicarea violenței fizice în privința copilului ei minor Ghiumiușliu Victor (a.n.05.12.2010), pe care l-au luat cu forța de la aceasta și l-au dus în altă odaie. Apoi, Col Aleftin i-a legat lui Ianac Ana pe cap un pulover, inclusiv mâinele și picioarele, iar Avtutov Vladislav i-a stropit degetele de la picioare cu apă de colonie și, sub amenințarea de a-i da foc la degete, i-au cerut bani. Negăsind și neprimind bani, Col Aleftin, Avtutov Vladislav și Russu Valerii, i-au înapoiat fiul ei minor Ghiumiușliu Victor, dar Col Aleftin continuându-și acțiunile sale, a aruncat peste ambii un covor și a aplicat lui Ianac Ana lovituri cu mâinile în diferite părți ale corpului, iar față de Vîlcu Pavel a aplicat violența prin efectuarea diferitor tăieturi cu foarfeca pe mâini, cauzându-i vătămări corporale grave sub formă de traumă gravă a ochiului stâng, cu lezarea globului ocular și pierderea totală a vederii la ochiul stâng, ceea ce a provocat pierderea 1/3 a capacității de muncă, iar lui Ianac Ana, vătămări corporale sub formă de excoriații pe palma dreaptă la nivelul osului primului deget, leziuni ce au provocat dereglarea sănătății pe un termen nu mai mare de 6 zile. În timpul atacului, Avtutov Vladislav, Col Aleftin și Russu Valerii, în mod deschis au sustras telefonul mobil de model „Nokia M095”, în valoare de 1200 lei, ce aparținea lui Ianac Ana, astfel, cauzându-i un prejudiciu material.

Tot *Col Aleftin*, la începutul lunii aprilie 2013, aproximativ la ora 19.00, acționând din interes material, în scopul sustragerii bunurilor altor persoane, aflându-se în gospodăria lui P.Calciu din str.Chirova 386, s.Cazaclia, în mod deschis a sustras de la Bannu Ana, telefonul mobil de model „Nokia 2630”, în valoare de 500 lei, cauzându-i un prejudiciu material.

În motivarea soluției date instanța, reieșind din materialul probator administrat, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpaților urmează a fi corect calificate și anume a lui Avtutov Vladislav și Russu Valerii în baza art.188 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, iar a lui Col Aleftin în baza art.188 alin.(3) lit.c), d) Cod penal, considerând că nu s-a dovedit săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(5) Cod penal, de care au fost învinuiți.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apeluri:

- procurorul, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care V.Avtutov, A.Col și V.Russu să fie recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute la art.188 alin.(5) Cod penal, și în baza acestei legi să le fie stabilite următoarele pedepse: lui A.Col – 13 ani închisoare, în penitenciar de tip închis; lui V.Russu – 10 ani închisoare, în penitenciar de tip închis; lui V.Avtutov, în baza art.79 Cod penal – 8 ani închisoare, în penitenciar de tip închis, argumentând că instanța greșit a reîncadrat juridic fapta inculpaților din prevederile art.188 alin.(5) în cele ale art.188 alin.(3) lit.c), d) și art.188 alin.(2) lit b), c), d) Cod penal, întemeindu-și soluția doar pe declarațiile inculpaților, și incorect a apreciat critic declarațiile părții vătămate A.Ianac, care a declarat că inculpații au solicitat suma de 10 000 euro;

- inculpatul A.Col, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că probele administrate nici într-un mod nu demonstrează vinovăția sa în comiterea atacului tâlhăresc, dînsul neparticipînd la comiterea acestei infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 20 octombrie 2014 au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința în partea condamnării lui A.Col în baza art.188 alin.(3) lit.c), d) Cod penal și lui V.Avtutov și V.Russu în baza art.188 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- *Col Aleftin* în baza art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- **Russu Valerii** în baza art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod penal, la 5 ani închisoare. În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani;

- **Avtutov Vladislav** în baza art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod penal, la 4 închisoare. În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. Pentru pronunțarea hotărârii date instanța de apel a constatat că Col Aleftin la data de 24 aprilie 2013, în jurul orei 02⁰⁰, împreună și după înțelegerea prealabilă cu Russu Valerii și minorul Avtutov Vladislav, acționând cu intenția de a comite un atac tâlhăresc și de a sustrage bunurile altei persoane, armați cu tijă metalică, în măști și mănuși, au pătruns prin fereastră în domiciliul nr.57 din str. Lenin, s.Cazaclia, r-nul Ceadr-Lunga, care aparține lui Constandoglo Zinaida, unde în continuarea intenției sale criminale, Col Aleftin i-a aplicat o lovitură cu tija metalică peste față lui P.Vîlciu. După aceasta, Avtutov Vladislav, Col Aleftin și Russu Valerii au intrat într-o odaie a domiciliului indicat, unde au început să-i aplice cu mâinile și cu pantoful, pe care l-au găsit în casă, multiple lovituri peste față și diferite regiuni ale corpului lui Ianac Ana, însoțite cu amenințări de răfuială fizică, și de asemenea, amenințări de aplicare a violenței în privința copilului ei minor – V.Ghiumiușliu (a.n. 05.12.2010), pe care l-au luat cu forța de la aceasta și l-au dus în altă odaie.

Ulterior, Avtutov Vladislav, Col Aleftin și Russu Valerii i-au pus lui Ianac Ana pe cap un pulover și l-au legat, i-au legat mâinile și picioarele, iar Avtutov Vladislav i-a stropit degetele de la picioare cu apă de colonie și sub amenințarea de a-i da foc la degete, pretindea de la Ianac Ana, confecții de aur și bani.

Neprimind suma și bunurile solicitate, l-au adus înapoi pe fiul minor al lui Ianac Ana, au pus deasupra ambilor un covor țesut de casă și din nou au început să-i aplice lovituri lui Ianac Ana. În privința lui P.Vîlciu, inculpații au început a-i aplica tăieturi cu foarfeca pe mâini. În urma acțiunilor indicate, lui P.Vîlciu i-au fost cauzate leziuni corporale grave sub formă de traumă gravă a ochiului stâng cu lezarea globului ocular și pierderea totală a vederii ochiului stâng, care au provocat pierderea a 1/3 din capacitatea de muncă, iar lui A.Ianac i s-au cauzat leziuni corporale sub formă de excoriații pe palmă dreaptă la nivel de os al primului deget, care se referă la leziuni corporale ce au provocat dereglarea sănătății pe un termen de 6 zile.

Pe parcursul atacului tâlhăresc Avtutov Vladislav, Col Aleftin și Russu Valerii, în continuarea realizării intenției lor criminale, au sustras deschis telefonul de marca „Nokia” M095 la prețul de 1200 lei, cauzându-i părții vătămate Ianac Ana o daună materială în mărime de 1200 lei.

4.2. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că instanța de fond greșit a reținut în acțiunile lui A.Col semnul calificativ prevăzut de lit.d) alin.(3) art.188 Cod penal, deoarece, din materialele dosarului rezultă că inculpatului nu i-a fost înaintată această învinuirea, ceea ce este o încălcare vădită a limitelor judecării cauzei penale, întrucât aceasta se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Referitor la solicitarea procurorului privind reîncadrarea juridică a faptei inculpaților în baza art.188 alin.(5) Cod penal, instanța de apel a reținut că partea vătămată A.Ianac, abia peste trei luni de la prima audiere, a declarat despre suma pretinsă de către inculpați, și anume 10 000 euro, iar ulterior, în ședința instanței de apel a declarat că a fost chemată de către reprezentanții organului de urmărire penală și a semnat ceva, dar ce anume nu ține minte.

Prin urmare, având în vedere că atât inculpații, cât și părțile vătămate neagă faptul solicitării sumei de 10 000 euro, această circumstanță nu poate fi reținută drept probă, și cu atât mai mult, nu poate servi semn calificativ la reîncadrarea juridică a faptei inculpaților.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către:

- procuror care, invocând temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10), 12), 16) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, pe motiv că instanța, în decizia pronunțată, la fila 17, greșit a ajuns la concluziile că partea vătămată A.Ianac a declarat la data de 03.07.2013 despre faptul pretinderii sumei de 10 000 euro, abia după trei luni de la prima audiere a acesteia, de asemenea, aceasta a declarat atît la faza urmăririi penale, cît și în instanța de apel că peste un timp oarecare a fost chemată de a se prezenta la organele de urmărire penală unde a semnat ceva, dar ce a semnat nu ține minte și că partea vătămată a insistat că la data de 03.07.2013 nu a dat asemenea declarații, de rînd ce partea vătămată A.Ianac la faza de urmărire penală, cît și la judecarea cauzei în instanța de fond a declarat despre faptul solicitării sumei de 10 000 euro, eroare ce a constituit motivul reîncadrării juridice greșite a faptei inculpaților și individualizarea greșită a pedepsei stabilite acestora;

- avocatul V.Cimpoeș în numele inculpatului A.Col, casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, pe motiv că instanța nemotivat a respins demersul prin care s-a solicitat audierea martorilor G.Mocan, M.Brudaru, A.Statarescu, care ar fi dovedit alibiul inculpatului A.Col, iar pe motiv că a încheiat contract de asistență juridică cu rudele inculpatului abia la 22.12.2014, recursul motivat îl va depune nu mai tîrziu de 15.01.2015.

Așa, în recursul din 26.01.2015 depus de către avocatul V.Cimpoeș în numele inculpatului A.Col, s-a solicitat casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, iar în susținerea cerințelor înaintate, recurentul a invocat aceleași argumente indicate în recursul precedent, completându-l cu critica ce ține de ignorarea instanței de apel asupra faptului că inculpații au dat declarații contradictorii, cu scopul de a-l învinovăți de cele comise și pe inculpatul A.Col, și că instanțele nu au ținut cont de faptul că suferă de debilitate ușoară și sindrom psihopatic.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 10 martie 2015, s-a respins, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de avocatul V.Cimpoeș în numele inculpatului A.Col și s-a admis recursul ordinar declarat de procurorul D.Calendari, s-a casat total decizia instanței de apel în privința lui A.Col, V.Russu și V.Avtutov, și s-a dispus rejudecarea cauzei, pe motiv că instanța de apel, încălcând cerințele art.414 Cod de procedură penală, a constatat circumstanțe de fapt care contravin probelor cercetate în ședința instanței de apel, în care s-au cercetat declarațiile părții vătămate A.Ianac, deși existau divergențe referitoare la suma pretinsă de către inculpați; - instanța de apel nu a verificat lista probelor prezentate de partea acuzării, în care erau anexate și declarațiile părții vătămate date la faza de urmărire penală, care după conținut, sînt în contradicție cu declarațiile acesteia date în ședința instanței de apel și nu a respins motivat de ce a admis unele probe, fără a le respinge pe altele; - la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a indicat care anume sunt circumstanțele ce au fost identificate ca excepționale în privința inculpatului V.Avtutov și nu s-a argumentat necesitatea aplicării prevederilor art.79 Cod penal în privința inculpatului V.Russu, precum și aplicarea dispozițiilor art.90 Cod penal, iar la rejudecarea cauzei urmează să țină cont de ordonanța de suspendare condiționată a urmăririi penale, care a fost pornită pe indicii infracțiunii prevăzute la art.312 Cod penal în privința părții vătămate A.Ianac, și să i-a în considerație eroarea de drept comisă de prima instanță, care nu a constatat fapta pentru care inculpații au fost condamnați.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 aprilie 2016, au fost admise apelurile declarate de procuror și de inculpatul A.Col, casată partial sentința, în latura penală, în partea învinuirii lui Col Aleftin, Russu Valerii și Avtutov Vladislav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(5) Cod penal și pronunțată o nouă hotărâre, prin care ultimii au fost recunoscuți vinovați și condamnați în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, stabilindu-le pedeapsa:

- lui Col Aleftin, 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;
- lui Russu Valerii, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- lui Avtutov Vladislav, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, 4 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

7.1. Pentru pronunțarea hotărârii date instanța de apel a constatat că Col Aleftin, la 24 aprilie 2013, ora 02.00, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Russu Valerii și minorul Avtutov Vladislav, acționând din interes material, cu scopul sustragerii bunurilor altor persoane prin atac tâlhăresc, înarmați cu o tijă metalică, fiind în măști și mănuși, au pătruns prin fereastră în domiciliul din str.Lenin 57, s.Cazaclia, r-nul Ceadâr-Lunga, ce aparține lui Costandoglo Zinaida, unde în continuarea intenției sale criminale, Col Aleftin a aplicat o lovitură în față cu tija metalică lui Vîlcu Pavel. După aceasta, Col Aleftin, Russu Valerii și Avtutov Vladislav au intrat în una din odăile locuinței, unde au început să-i aplice lui Ianac Ana multiple lovituri cu mâinele și cu un pantof, pe care l-au găsit în casă, peste diferite părți ale corpului, însoțite de amenințări cu răfuiala fizică și de amenințări cu aplicarea violenței în privința copilului ei minor Ghiumiușliu Victor (a.n.05.12.2010), pe care l-au luat cu forța de la aceasta și l-au dus în altă odaie. Ulterior, Col Aleftin, Russu Valerii și Avtutov Vladislav i-a legat lui Ianac Ana pe cap un pulover, inclusiv mâinele și picioarele, iar Avtutov Vladislav i-au stropit degetele de la picioare cu apă de colonie și sub amenințarea de a-i da foc la degete, i-au cerut bijuterii din aur și bani. Negăsind și neprimind suma cerută, Col Aleftin, Avtutov Vladislav și Russu Valerii, i-au înapoiat lui Ianac Ana fiul ei minor Ghiumiușliu Victor, au aruncat peste ambii un covor și din nou au început să-i aplice lovituri lui Ianac Ana cu mâinile în diferite părți ale corpului, iar față de Vîlcu Pavel au aplicat violența prin efectuarea diferitor înțepături cu foarfeca în palma mâinilor.

În rezultatul acțiunilor indicate lui Vîlcu Pavel i-au fost cauzate vătămări corporale grave sub formă de traumă gravă a ochiului stâng, cu lezarea globului ocular și pierderea totală a vederii la ochiul stâng, ceia ce a provocat pierderea 1/3 a capacității de muncă, iar lui Ianac Ana - vătămări corporale sub formă de excoriații pe palma dreaptă la nivelul osului primului deget, leziuni ce au provocat dereglarea sănătății pe un termen nu mai mare de 6 zile. În timpul atacului, în continuarea realizării intenției criminale, Avtutov Vladislav, Col Aleftin și Russu Valerii, în mod deschis au sustras telefonul mobil de model „Nokia M 095”, în valoare de 1200 lei, ce aparținea lui Ianac Ana, astfel cauzându-i un prejudiciu material.

În motivarea soluției date instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, precum cercetând și apreciind fiecare probă anexată la materialele dosarului, și anume declarațiile părților vătămate P.Vîlcu, A.Ianac, date în prima instanță și suplimentar în instanța de apel, cât și actele cauzei - plîngerea părții vătămate A.Ianac, procesele-verbale de cercetare la fața locului din 24.04.2013 și 25.04.2013, de predare benevolă din 24.04.2013, de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 25.04.2013, de examinare a obiectului din 25.04.2013, de confruntare din 02 și 03.05.2013, rapoartele de expertiză medico-legală nr.63 din 26.04.2013 și nr.55/doc din 14.05.2013, a conchis că și-a găsit confirmare vinovăția inculpaților A.Col, V.Russu și V.Avtutov în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra persoanei în scopul sustragerii bunurilor, însoțite de violență periculoasă pentru viață sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de două sau mai multe persoane, de o persoană mascată, prin pătrundere în locuință, cu folosirea altor obiecte în calitate de armă, cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Instanța de apel a ajuns la o astfel de concluzie, reieșind din faptul că, partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente privind prezența în acțiunile inculpaților a calificativului „atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor în

proporții deosebit de mari”, acest calificativ a fost incriminat inculpaților, reținându-se declarațiile părții vătămate A.Ianac, pe care instanța le-a apreciat critic, deoarece vin în contradicție cu declarațiile depuse de partea vătămată P.Vîlcu, care a afirmat că inculpații în acea seară nu au indicat suma de bani concretă, ci doar au cerut bani, declarații ce coincid cu cele ale inculpaților V.Russu și A.Avtutov.

La fel, instanța de apel a respins argumentul părții acuzării că declarațiile lui P.Vîlcu nu puteau fi reținute, fiindcă dînsul putea să nu audă de suma de 10000 euro, așa cum se afla în altă odaie, iar după ce a fost lovit și-a pierdut cunoștința, deoarece deși acesta într-adevăr se afla în altă odaie, dar a descris clar circumstanțele petrecute cu A.Ianac, de unde reiese că nu a auzit nimic despre o careva sumă anumită de bani.

De asemenea, instanța de apel a concluzionat că, nu sunt suficiente pentru a fi puse la baza condamnării inculpaților A.Col, V.Russu și V.Avtutov pentru săvîrșirea atacului asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor altei persoane în proporții deosebit de mari declarațiile părții vătămate A.Ianac, deoarece inițial partea vătămată fiind audiată în cadrul urmăririi penale, după cîteva ore de la săvîrșirea infracțiunii la 24.04.2013 și 26.04.2013, a descris circumstanțele comiterii faptei în privința ei și a lui P.Vîlcu, menționînd că atacatorii prin amenințare și aplicarea violenței au solicitat de la ea o sumă de bani și bijuterii de aur, ca la 29.05.2013, să solicite încetarea cauzei penale în privința lui V.Russu și V.Avtutov, în legătură cu faptul împăcării și restituirii prejudiciului cauzat, iar apoi, la 03.07.2013, să solicite anularea ordonanței din 13.06.2013, prin care s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui V.Avtutov, indicînd în cerere că „atunci când i-au legat picioarele și au început să-i toarne ceva pe picioare, pentru a-i da foc, unul dintre atacatori a cerut bani în sumă de 10000 euro, acesta avea o voce răgușită, era cel ce dădea indicații pentru a-i lega picioarele și să-i dea foc”, anume atunci când V.Avtutov și familia acestuia nu i-au acordat ajutorul material promis lui P.Vîlcu pentru tratament. Mai mult că, aceasta nu a indicat dacă ar fi avut posibilitatea să dețină o astfel de sumă.

Insuficiente de a fi puse la baza circumstanței agravante a indicat instanța de apel, sunt și declarațiile inculpatului V.Russu depuse în cadrul urmăririi penale, unde acesta a declarat că A.Col vorbea despre o femeie că are bani în sumă de 5000 euro și ei pot s-o jefuiască, acestea nicidecum nu probează prezența în acțiunile inculpaților a calificativului „proporții deosebit de mari”, și acestea vin în contradicție cu declarațiile lui V.Avtutov, care a declarat că dînsul era de acord să jefuiască casa indicată de A.Col, pe motiv că acolo se găsește o sumă mare de bani, mai mult de 1000 lei. Mai mult, instanța a conchis că declarațiile inculpaților V.Russu și V.Avtutov, coincid cu cele ale părților vătămate A.Ianac și P.Vîlcu, cu excepția cerinței sumei de 10000 euro, iar careva dubii de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor V.Russu și V.Avtutov la descrierea faptei comise, instanței nu i-au apărut. Prin urmare, instanța de apel a dedus că nu și-a găsit confirmare, din probele administrate, că inculpații aveau intenția de a sustrage bunuri în proporții deosebit de mari sau în proporții mari de la părțile vătămate.

Sub un alt aspect, instanța de apel a considerat că acțiunile întreprinse din partea organului de urmărire penală, care în privința lui A.Ianac au pornit cauza penală pe învinuirea în baza art.312 alin.(1) Cod penal, care a fost suspendată prin ordonanța procurorului din 18.12.2014, în condițiile în care nu este pronunțată în cauza dată o decizie irevocabilă, pot fi calificate ca o influență asupra părții vătămate A.Ianac.

Critic a apreciat instanța de apel și afirmațiile inculpatului A.Col, precum că dînsul nu a participat la săvîrșirea infracțiunii și ale lui V.Russu și V.Avtutov că nu dînșii, dar A.Col a intrat în domiciliul părților vătămate înarmat cu tijă metalică cu care a aplicat o lovitură lui P.Vîlcu și cu mîinele și pantoful a aplicat lovituri lui A.Ianac, deoarece vin în contradicție cu materialul probator administrat pe caz.

Respectiv, instanța de apel, reținând prevederile art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, a conchis că, prima instanță, reîncadrând acțiunile inculpatului A.Col din prevederile art.188 alin.(5) în cele ale art.188 alin.(3) lit.c), d) Cod penal, incorect a reținut semnul calificativ lit.d) - tâlhăria săvârșită cu o deosebită cruzime, care nu a fost reținut în învinuire și nici în rechizitoriu, iar din oficiu prima instanță nu a fost în drept să-l completeze în sensul agravării învinuirii inculpatului A.Col.

Referitor la stabilirea categoriei și termenului pedepsei aplicat inculpaților, instanța de apel a considerat că prima instanță nu a acordat deplină eficiență principiilor de individualizare a pedepsei și nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celor vinovați, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestora.

Prin urmare, instanța de apel, reținând prevederile art.16 alin.(4) Cod penal, că infracțiunea comisă se atribuie celor grave, că V.Russu și V.Avtutov la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nu au fost trași la răspundere penală, iar A.Col are antecedent penal nestins, nu are loc permanent de trai, fiind caracterizat negativ, circumstanțele ce atenuază răspunderea inculpaților V.Russu și V.Avtutov, care s-au căit sincer de cele comise și a celor agravante în privința lui A.Col - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte infracțiuni, a conchis că corectarea și reeducarea inculpaților V.Russu și V.Avtutov poate fi posibilă cu stabilirea în privința lor a pedepsei sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, sub limita minimă prevăzută de sancțiunea normei penale incriminate, reținându-se ca excepționale în seama lor faptul că A.Avtutov la momentul săvârșirii infracțiunii era minor și că V.Avtutov și V.Russu nu au cauzat direct părții vătămate P.Vîlcu leziuni corporale grave, de comportamentul lor în timpul și după comiterea infracțiunii, că dânsii după denunțarea despre comiterea infracțiunii au recunoscut vina și au contribuit activ la descoperirea ei, prin descrierea tuturor acțiunilor săvârșite de ei, precum și de recuperarea lunară a prejudiciului cauzat părții vătămate P.Vîlcu, cât și repararea prejudiciului prin procurarea unui nou telefon părții vătămate A.Ianac.

Totodată, instanța de apel în partea stabilirii pedepsei în privința inculpatului A.Col, reținând prevederile art.34, 82 alin.(2), 72 Cod penal, a conchis că acestuia urmează a-i fi aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, aceasta fiind una proporțională cu gravitatea faptei comise și cu atitudinea lui față de acțiunile prejudiciabile, care va fi în măsură să atingă scopul pedepsei penale.

8. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

- procurorul care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei, nefiind de acord cu soluția instanței de apel în partea calificării acțiunilor inculpaților și stabilirii pedepsei lui V.Russu, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, pe motiv că instanța de apel incorect a conchis că nu și-a găsit confirmare faptul că atacatorii i-ar fi solicitat lui A.Ianac suma de 10000 euro și că aceștia ar fi avut intenția de a sustrage bunuri în proporții deosebit de mari sau în proporții mari de la partea vătămată, deoarece în cadrul urmăririi penale partea vătămată a declarat că suma de 10000 euro de la dânsa a fost cerută în momentul atacului tâlhăresc și nu a luat în considerație declarațiile acesteia date în ședința de judecată, în care dânsa a concretizat că din motiv că s-a aflat în stare de șoc nu a anunțat acest fapt în declarațiile primare date la urmărirea penală, iar apoi peste o perioadă de timp și-a adus aminte de suma solicitată;

- instanța nu a enumerat mijloacele de probă prezentate de partea acuzării, nu le-a descris și apreciat în coroborare cu restul probelor, conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu a dat apreciere declarațiilor inculpaților V.Avtutov și V.Russu date la urmărirea penală, întemeindu-și soluția doar pe cele date în instanță, astfel nu s-a pronunțat asupra argumentului părții acuzării invocat în apel, și anume că în declarațiile sale V.Russu a făcut referire la suma de 5000 euro, care putea fi jefuită de la o femeie din s.Cazaclia și, în cazul dat, acțiunile inculpaților A.Col urmau a fi corect încadrate în baza art.188 alin.(5) Cod penal, iar a lui V.Avtutov și V.Russu - în baza art.188 alin.(4) Cod penal;

- instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, și anume în privința inculpatului V.Russu, stabilindu-i pedeapsa cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, pe când nu au fost reținute în privința acestuia careva circumstanțe excepționale ce ar fi permis aplicarea acestor prevederi;

- inculpatul A.Col care, fără a invoca vreun temei prevăzut la art.427 Cod de procedură, solicită casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare, invocând că instanța de apel incorect și-a întemeiat concluzia de vinovăție pe declarațiile inculpaților V.Avtutov și V.Russu, precum și a părților vătămate, pe când acestea urmau a fi apreciate critic, și anume a inculpaților, pe motiv că dâșii au dorit să ducă organul de urmărire penală în eroare și neîntemeiat să-l incrimineze și pe dînsul, cu condiția ca să le poate fi stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, iar a părților vătămate, pe motiv că aceștia nu au putut confirma ce sumă ar fi solicitat inculpații de al ei, o dată indică la suma de 10000 euro, apoi la 5000 euro; în privința inculpaților V.Avtutov și V.Russu de către organele de resort a fost aplicată forța psihică pentru a-i impune să declare că și dînsul a participat la comiterea infracțiunii, nu a avut loc recunoașterea persoanei după fotografie, prin ce nu au fost respectate drepturile sale la un proces echitabil;

- inculpatul V.Avtutov, în cererea de recurs declarată la 06.06.2016 și cea suplimentară din 16.06.2016, care se vor examina ca un recurs unic, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, invocând că dînsul nu neagă faptul că a participat la săvârșirea faptei în privința părților vătămate, însă instanța de apel incorect a constatat că dînsul intenționat a aplicat vătămări corporale lui P.Vîlcu, pe când nici dînsul și nici V.Russu, nu au aplicat asemenea lovituri, acestea fiind aplicate de a treia persoană, și prima instanță corect a stabilit că a avut loc exces de autor; - instanța nu a reținut că, pe caz, după ce a fost anulată ordonanța procurorului, prin care a fost încetat procesul penal în privința sa, pe motivul împăcării părților, cauza urma a fi disjunctă, deoarece la acel moment dînsul era minor, și urmărirea penală urma a fi condusă de alt procuror, prin ce i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil;

- inculpatul V.Russu care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel incorect a încadrat acțiunile lui în baza art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, pe când prima instanță just a constatat că faptele sale nu au fost cuprinse de intenția lui A.Col de a aplica vătămări corporale și de a folosi în acest scop careva obiecte adaptate pentru provocarea leziunilor corporale, atât el cât și V.Avtutov nu au susținut acțiunile respective și nu a aderat la ele, de unde rezultă că A.Col a acționat în exces de autor, iar ranga metalică a fost ridicată de către A.Col înainte de a intra în casă, cu care a și aplicat lovituri părții vătămate P.Vîlcu.

9. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La chestiuni de fapt se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate. Însă, în tot cazul instanța de apel trebuie în mod obligatoriu să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, prin argumentare și cu trimitere la probe, la documente, concluzia de respingere ori admitere a căruiva din motivele invocate.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că prevederile legale menționate, deși sînt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauzei în ordine de apel.

După cum rezultă din actele cauzei, prima instanță, cercetând și apreciind probele administrate, a conchis că acțiunile inculpaților A.Col, V.Russu și V.Avtutov urmează a fi reîncadrate din prevederile art.188 alin.(5) în cele ale art.188 alin.(3) lit.c), d) Cod penal în privința lui A.Col și în cele ale art.188 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal în privința lui V.Russu și V.Avtutov, deoarece nu a fost dovedit faptul că inculpații ar fi cerut de la partea vătămată A.Ianac suma de 10000 euro și nu s-a dovedit că V.Avtutov și V.Russu au săvârșit atacul asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, deoarece acțiunile lor nu au fost cuprinse de intenția lui A.Col, dînșii nu au participat la aplicarea vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății părții vătămate P.Vîlcu și că aceștia ar fi fost înarmați cu ranga metalică, de unde rezultă că A.Col la comiterea infracțiunii a acționat în exces de autor.

Admițând apelurile declarate de procuror, de avocatul S.Beriozov și inculpatul A.Col, instanța de apel a casat parțial sentința și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care i-a recunoscut vinovați pe inculpații A.Col, V.Avtutov și V.Russu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, excluzând din învinuirea lui A.Col semnul calificativ prevăzut la lit.d) a normei datr - „tălhăria săvârșită cu o deosebită cruzime” și, totodată, constatând că s-a dovedit în acțiunile lui V.Avtutov și V.Russu calificativul - „tîlhăria săvârșită cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății”.

Instanța de apel, a ajuns la această concluzie în urma reexaminării probelor ce au fost dobândite în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză.

În sensul celor invocate, Colegiul penal reține că, în activitatea de stabilire a adevărului, elementele care duc la realizarea cunoașterii sînt dovezile. Articolul 99 Cod de procedură penală enunță că, în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe, propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză.

Potrivit art.93 Cod de procedură penală, probele sînt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul Cod, care servesc la constatarea existenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. Potrivit alin.(2) al acestei norme, ca probe sînt considerate declarațiile inculpatului, ale părții vătămate, a martorilor, raportul de expertiză, constatările medico-legale ș.a., obținute în conformitate cu prevederile legii.

Aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor

presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legatură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sînt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă. Această concluzie trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, soluție ce trebuie să fie motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar.

Din materialele dosarului, și anume din partea descriptivă a deciziei instanței de apel rezultă că, instanța și-a bazat concluziile pe probele administrate în cadrul urmăririi penale, în prima instanță, cât și suplimentar în instanța de apel, și anume declarațiile părților vătămate A.Ianac, P.Vîlcu, a inculpaților, și probele scrise - plângerea părții vătămate A.Ianac, procesele-verbale de cercetare la fața locului din 24.04.2013 și 25.04.2013, de predare benevolă din 24.04.2013, de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 25.04.2013, de examinare a obiectului din 25.04.2013, de confruntare din 02 și 03.05.2013, rapoartele de expertiză medico-legală nr.63 din 26.04.2013 și nr.55/doc din 14.05.2013 și altele.

Totodată, constatând că există contradicții esențiale între declarațiile părții vătămate A.Ianac depuse în ședința de judecată și cele date în cursul urmăririi penale, referitor la f solicitarea sau nu a sumei de bani 10000 euro, care de fapt și este proba de bază ce stă la calificarea acțiunilor inculpaților, instanța de apel nu a motivat care anume din aceste declarații a părții vătămate urmează a fi reținute și considerate a fi veridice. Aceiași situație se întrevede și la declarații părții vătămate P.Vîlcu, cât și a inculpatului V.Russu potrivit cărora A.Col le-a spus că persoana pe care urmează să o jefuiască dispune de bani în sumă de 5000 euro. Mai mult, instanța bazându-și concluziile pe unele probe, cum ar fi declarațiile inculpaților V.Avtutov și V.Russu date la urmărirea penală (f.d.39-40, 62, 171 v.1), a părții vătămate A.Ianac și cererea acesteia (f.d.36, 37 v.3, 200 v.4), nici nu le-a cercetat în ședința de judecată, fapt ce rezultă din procesul-verbal al ședinței instanței de apel (f.d.133-135 v.5).

În acest sens Colegiul penal reține că, dreptul la un proces echitabil, potrivit Convenției Europene, se bazează pe respectarea cu strictețe a principiilor fundamentale ale procesului judiciar: „egalitatea armelor”, „contradictorialitatea” (la administrarea probelor), „motivarea deciziilor”, care semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața instanțelor de judecată, fără ca vre-una dintre ele să fie avantajată în raport cu cealaltă sau celelalte părți în proces, așa încît, părțile să aibă posibilitatea de a-și susține punctul de vedere într-o așa manieră, încît să nu fie puse într-o situație nedezavantajată una față de alta (*cauza Niderost-Huber vs Elveția, hotărîrea decizia din 18.02.1997; cauza Kress vs Franța, hotărîrea din 07.06.2001*).

De asemenea, instanța de apel deși a încadrat acțiunile lui V.Avtutov și V.Russu în baza art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, constatând că aceștia au săvârșit tîlhăriaînsoțită de vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, acordând eficiență principiilor de individualizare a pedepsei, a conchis că în cauză sunt prezente circumstanțe excepționale, ce permit aplicarea în privința lor a prevederilor art.79 Cod penal, reținând în seama acestora așa circumstanțe excepționale ca – rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, constatând că vătămările corporale grave părții vătămate P.Vîlcu nu au fost cauzate direct de către aceștia, prin urmare, aceste constatări ale instanței de apel sunt contradictorii calificării faptelor inculpaților V.Avtutov și V.Russu, ceea ce pune la îndoială calificarea faptelor acestora de către instanța de apel.

Totodată, instanța de recurs constată că instanța de apel nu a îndeplinit indicațiile Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10.03.2015, nu a motivat convingător concluzia cu privire la declarațiile părții vătămate A.Ianac, deși există divergențe referitor la suma pretinsă de către inculpați, invocată în apelul declarat de procuror și declarațiile ei date în instanța de apel, și că nu s-au argumentat circumstanțele excepționale prezente în cauză pentru aplicarea prevederilor art.79 Cod penal în privința lui V.Russu.

Prin urmare, instanța de apel a încălcat prevederile art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, care stipulează că pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsură în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de apel la judecarea apelului a comis erori de drept, prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și se consideră temei de recurs.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, avînd în vedere prevederile art.93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărîre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, concomitent verificîndu-se și motivele invocate în recursurile ordinare în limita competenței, precum să analizeze la modul cuvenit acțiunile inculpaților, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și, ca urmare, să efectueze o încadrare juridică corectă, și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținînd cont de motivele expuse în pct.9 al prezentei decizii.

9.1. Conform prevederilor art.435 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs soluționînd recursul, rezolvă și chestiunile complementare prevăzute în art.416 Cod de procedură penală.

Articolul 416 Cod de procedură penală prevede dreptul instanței de a soluționa unele chestiuni complementare care nu se referă la fondul cauzei, inclusiv dreptul să dispună aplicarea măsurii preventive inculpatului, conducîndu-se de prevederile art.329 Cod de procedură penală.

Potrivit art.329 Cod de procedură penală, instanța din oficiu este în drept să dispună aplicarea măsurii preventive inculpatului.

În conformitate cu prevederile art.176 Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile de a presupune că inculpatul ar putea să se ascundă de instanță, să împiedice stabilirea adevărului în procesul penal ori să săvârșească alte infracțiuni, de asemenea ele pot fi aplicate de instanță pentru asigurarea executării sentinței.

Din materialele cauzei rezultă că inculpatului V.Avtutov se învinuiește în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(5) Cod penal sancțiunea căruia prevede pedeapsa închisorii de la 12 la 15 ani și care, conform art.16 Cod penal, se califică ca infracțiune deosebit de gravă. La fel, în cauză există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că inculpatul să exercite presiune asupra părților vătămate ar putea să se ascundă de instanță și să împiedice stabilirea adevărului în procesul penal, derulării normale și în termeni rezonabili a procesului, și asigurării executării sentinței.

Aspectele invocate mai sus se circumscriu cerințelor Curții Europene care, verificînd temeiurile de arestare din dreptul intern în respectarea art.5 §1 din Convenție, a apreciat asupra caracterului rezonabil al detenției preventive, arătînd că detenția este justificată doar dacă se face dovadă că asupra procesului penal planează cel puțin unul dintre următoarele pericole care trebuie apreciate în concret pentru fiecare caz în parte: pericolul de săvârșire a unor noi infracțiuni, pericolul de distrugere a probelor, riscul presiunii asupra martorilor, pericolul de dispariție a inculpatului.

Astfel, reieșind din cele expuse și ținând seama de prevederile art.416, 435 alin.(2), 329 și 176 Cod de procedură penală, Colegiul consideră oportun de a alege în privința lui V.Avtutov măsura preventivă - arestul preventiv pe un termen de 30 de zile.

10. În conformitate cu prevederile art.434 și 435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari Dumitru și inculpații Col Aleftin, Russu Valerii și Avtutov Vladislav, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 aprilie 2016 și dispune rejudecarea cauzei în privința lui Col Aleftin, Russu Valerii și Avtutov Vladislav în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Se aplică măsura preventivă în privința lui Avtutov Vladislav - arestul preventiv pe un termen de 30 de zile, începând cu data de 08 noiembrie 2016.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțată integral la 30 noiembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun